

Albertas Puskepalaitis (1898 - 1979)

Gimė ir užaugo Mažojoje Lietuvoje, kur buvo dėl savo lietuviškumo persekiojamas. 1919 stojo į savanorius. 1921 ėmė dirbti „Šviesos“ ir „Varpo“ spaustuvėse. Lietuvą okupavus bolševikams, Puskepalaitis kaip buvęs Vokietijos pilietis 1941 repatriavo, bet dėl savo lietuviškųjų įsitikinimų ir savo lietuviškos kilmės buvo kelis kartus sulaikytas, grasinant koncentracijos stovykla. 1941 spalio mėn. vėl sugrąžintas į Lietuvą, kur veikliai dalyvavo lietuvių rezistencijoje, ypač daug padėdamas slaptai lietuvių spaudai. 1944 vėl pasitraukė į Vokietiją. 1952 išvyko į JAV.

Mažosios Lietuvos reikalais rūpinosi jau nuo 1920, rinko jos praeitį liečiančius dokumentus, žemėlapius ir kt. 1946 buvo vienas iš M. Lietuvos Tarybos steigėjų ir nuolatinis jos vadovybės narys, v.pirm. ir spaudos k-jos pirm. Taip pat vienas iš pradininkų ir steigėjų LB Aistijos spaustuvės (Wiesbadene). Bendradarbiavo „Spaudos Mene“, „Keleivyje“ ir kt. 1950-51 redagavo „Keleivį“, „Krivulę“, „Unsere Stimme“ ir kt.

Medžiaga iš „Lietuvių enciklopedijos“